

at, dersom man antog dette Landssting, vilde det være saa langt fra, at det danske Folk derved vilde komme til Hvile og Ro, at det tværtimod vilde blive opfordret til en fornøjet politisk Krig, en ny politisk Kamp. Det er jo netop det Samme, vi have hørt her som Propheti med Hensyn til det Landssting, hvorom her er Spørgsmaal, og jeg vil haabe, at det ligesaa lidt vil gaae i Opfyldelse, som den nævnte Propheti, gif i Opfyldelse med Hensyn til det nuværende Landssting. Medens nu det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds ikke kunde finde det rigtig, at man var gaaet saa skarpt tilværks mod dette Landssting, udtaler han dog, at han ikke i og for sig kunde Andet end billige Angrebet, thi han var ogsaa utilfreds med denne Ordning og udtalte det ogsaa i skarpe Udtryk; men hvad var hans Trøst dengang? Det var, som han udtalte skarpt og gjentagende, at det hele Forslag om Landsstinget, som det forelaa, kun var et Provisorium, et Provisorium, som man altsaa kunde vente om kortere eller længere Tid vilde blive forandret. Dette ansaae han for at være det Gode og Onskelige derved, thi, som han udtalte: „medens Alle ere enige om Folkethinget og dets Sammensætning, ere vi Alle uenige om Landsstinget og dets Sammensætning.“ Der er kun een Ting, han fremhævede som det, man maatte være enig om, nemlig, at Landsstinget skulde være forskjelligt fra Folkethinget, og han udtalte selv udtrykkelig, hvori det skulde være forskjelligt, hvad jeg troer vil overraske noget at høre fremstillet netop paa denne Maade, men som dog staaer her. Det hedder: „Hvorfor vilde vi have et Landssting? Fordi vi ville sikke os paa denne Maade dannede og dygtige Mænd af Insigt, Dvæls og Vane til at besørge Forretninger“. Men det ærede Medlem sagte sin Trøst i, at netop kun en provisorisk Tilstand var kommen frem, som senere kunde blive Gjenstand for Forandring. Men hvilken Forandring var det, der blev stillet i Udsigt? Det ærede Medlem har ikke overseet det, men udtalt det klart og bestemt, idet han siger, at det endelige

Maal, som vi have med Hensyn til Landsstinget, opnaaes, naar vi fyldestgjøre Bestemmelsen i § 44 og faae kommunale Valg. Og nu med Hensyn til disse kommunale Valg er der under Forhandlingerne ikke Skygge af Tvivl om, at, som det ogsaa senere tilstrækkeligt har viist sig, det netop var den almindelige Forudsætning, at det var ugjørligt ved de kommunale Valg ikke at tage noget Hensyn til Skattecensus og Formuenhed. Det er ogsaa saaledes blevet Tilfældet. Det er jo ogsaa blevet oplyst og fornøjet blevet omtalt, som jeg troer af den høitærede Indenrigsminister, at netop den Skattecensus, hvorom der her er Spørgsmaal, for Landets Vedkommende vil falde sammen med den, der kræves med Hensyn til Amtsraadsvalgene. Dersom man havde foretaget en saadan kommunal Ordning i Almindelighed, som der er tænkt paa, vilde man ogsaa ganske sikkert have valgt den Maade at gaae frem paa, at stille disse Institutioner som de egentlige Valgcorporationer, baade som lettere og bekvemmere og vigtigere end den Bei, der nu er fulgt. Det er kun i Mangel af en saadan Ordning, at man har taget noget Andet; men man kan dog ikke nægte, at, hvad der er opstillet med Hensyn til Sammensætningen af Landsstinget som noget Muligt, gaaer saa nær, som det kunde see i den Retning, som netop — det paastaer jeg — var Forudsætningen under de dengang førte Forhandlinger, nemlig, at ved de større kommunale Corporationer maatte Skattebærelse og Formue komme til at spille en særlig Rolle. Havde man havt disse Corporationer, vilde man være recurret til dem som Valgcorporationer. Man har dem nu imidlertid ikke, og man er derfor kommen til noget Andet, Noget, der ganske vist kan være mere eller mindre hensigtsmæssigt; men man kommer ikke — idetmindste ikke den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) — og sige, at man har gjort Vold paa Grundloven, naar man kun er gaaet hen og har gjort Forandring i eet Stykke, der af ham selv